

Les eleccions del càstig

En unes eleccions marcades pel vot de càstig contra els socialistes i l'ascens de l'extrema dreta i els ecologistes, els partits nacionalistes (Unitat Catalana i ERC) han perdut vots, globalment, però han superat la ratlla del 3 per cent.

El descens dels partits parlamentaris tradicionals, la pujada de l'extrema dreta i l'aparició dels ecologistes són les tres principals lliçons dels últims comicis regionals i cantonals del dia 22 de març, a la Catalunya Nord. Uns comicis marcats per un índex de participació molt elevat (65,90% del cens electoral), molt per damunt dels pronòstics, i que ofereix una imatge bastant exacta del panorama polític actual de la Catalunya Nord.

Presentats com un test estatal, els comicis regionals han servit de desfoga per a un 45% dels votants que han volgut expressar el seu descontentament envers els partits polítics tradicionals (que perden el 20% de l'electorat) i que no han dubtat a votar candidatures extraparlamentàries, ecologistes i d'extrema dreta que són els guanyadors reals d'aquests comicis. També és de destacar el 5,02% de Châsse, Pêche, Nature et Traditions (CPNT), formació valedora dels privilegis de caçadors i pescadors nord-catalans davant les directives cinegètiques comunitàries.

Entre les llistes una mica al marge del terreny polític clàssic, els nacionalistes catalans es presentaven dividits. La proposta autonomista d'Unitat Catalana va recollir 3.097 vots (1,9%) i la proposta independentista d'Esquerra Republicana de Catalunya, 1.859 vots (1,14%). Respecte als comicis regionals anteriors totes dues llistes juntes perden vots, però guanyen en percentatges, ja que superen el 3%. Aquests resultats, si bé demostren una certa estabilitat, també deno-

Le Pen.

ARXIU

ten un estancament del vot nacionalista que hauria de fomentar una estratègia unitària i pactar amb altres forces polítiques, si vol fer-se sentir.

En aquest context el Partit Socialista ha estat el més castigat per l'electorat, perquè amb un 15,77% dels vots (12 punts menys respecte a les eleccions regionals de l'any 1986) perd un dels tres escons que tenia fins ara. Aquesta derrota electoral històrica a la Catalunya Nord, deguda al difícil context del partit actualment al poder, es converteix en un veritable desastre a Perpinyà, on sols obté un 12% de vots. El partit comunista totalitza l'11,62% dels vots escrutats; és a dir, para la davallada però no convenç els decebuts del socialisme.

Amb el 28,01% dels vots la Unió per França (UPF), que aglutina els neogaullistes del RPR de Chirac i els giscardians de l'UDF (amb més del

34% dels vots en les eleccions anteriors), tampoc no aprofita el descens socialista, ans experimenta una certa erosió, per més que el total dels vots el col·loqui al davant de totes les formacions polítiques i li permeti de conservar els 4 escons del Consell Regional del Lenguadoc-Rosselló.

A més dels factors estatals que expliquen una certa desestabilització del sistema polític tradicional, la persistència de la crisi econòmica a la Catalunya Nord —amb un índex de desocupació que és dels més importants de tot l'estat—, un seguit d'escàndols polític-financiers —en què hi ha implicats responsables polítics, com el diputat centrista de Perpinyà, Jacques Farran—, i les dificultats a l'hora de concretar pactes polítics per a formar la llista unitària UPF han deixat unes ferides que no s'han clos del tot. D'altra banda, la candidatura de Joan-Pau Al-

duy, fill del batlle de Perpinyà, en un cantó de la Vila Lleial ha despertat l'interès de tots els observadors respecte a les futures eleccions municipals, i això no fa sinó incrementar el malestar entre les dretes.

L'extrema dreta s'ha beneficiat d'aquestes divisions i de les lluites fraticides de la dreta moderada. Amb una avanç de cinc punts en tot el departament, i amb un resultat de 30,64% a Perpinyà —que el converteixen en el primer partit polític de la capital del Rosselló—, el Front Nacional, dirigit per Pierre Sergent a la Catalunya Nord, surt reforçat d'aquests comicis. Tot i això, el seu ascens és progressiu. Respecte als resultats obtinguts en els anteriors comicis municipals, el FN solament guanya un punt.

La força política que més progressa, proporcionalment, és la dels ecologistes, que obtenen el 12,45% dels vots, en particular Generació Ecològica, que aprofita el descens socialista i guanya un escó. Tot i això, la divisió en dos moviments, Generació Ecològica i Verds, els fa perdre representació a l'assemblea regional. Els perdedors són els Verds, que només arriben al 5,20% de vots, quan a les últimes eleccions europees havien superat el 9%, si bé amb el suport dels nacionalistes catalans.

La negativa a pactar amb els nacionalistes ha tingut conseqüències greus per als Verds que perden el lideratge de l'ecologia política a Catalunya Nord i, pel cap baix, un escó al Consell Regional del Lenguadoc-Rosselló.

Pere Codonyan